

PARÀBOLES I ACCIÓ ALLIBERADORA

IV

Per què en paràboles?

És un mètode que parteix de la mateixa realitat i confronta la manera de veure i pensar humanes amb les divines.

Les paràboles, generalment, fan referència a una acció i a un comportament (actituds). La majoria de les paràboles fan referència al Regne com una realitat dinàmica i ens situen davant com Déu Pare i Jesús, el seu Fill, actuen i pensen. >

Quina relació tenen les paràboles de Jesús amb la prioritat del curs passat?

Doncs, que mouen a l'acció alliberadora. Jesús suggereix que, a partir d'una acció o d'un comportament, passem de la indignació a l'acció alliberadora. Hem descobert que no n'hi ha prou amb indignar-nos, sinó que hem de canviar de mentalitat o de comportament, perquè no es donin fets o actituds que suscitin indignació, i que sovint apuntin cap al linxament.

Jesús mateix és la paràbola de Déu, i per això, Jesús s'expressa en paràboles. Aleshores hem de descobrir-hi com Jesús s'hi expressa i quina és la manera de pensar i d'actuar de Déu, així ens alliberarem de linxar, de la prepotència, de fer l'orni, de jutjar a la llum de la pura indignació.

creixem
DOCUMENT D'ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

Si el miracle és una paraula de Déu que respon a una situació humana, la paràbola il·lustra com Déu actua en la història i en la vida humanes.

Les paràboles són un mitjà de diàleg entre els lectors i Jesús. Per això, parteixen de l'experiència humana, de l'experiència de Jesús i de la que Jesús té del seu Pare. Així Jesús ens explica com el Pare prefereix els qui els altres exclouen, com el Pare vol que ningú no es perdi, com el Pare fa créixer el seu Regne. A través de les paràboles s'entra en diàleg amb Jesús, en què ell expressa el seu punt de vista davant d'accions i comportaments que expressen sovint la manera

humana de pensar i d'actuar, però també les opcions i conviccions que segueixen altres camins que els camins de Déu.

La força de les paràboles està a relacionar tres personatges, o bé l'interlocutor i dos comportaments; o bé dos personatges i Déu (que ens visita en Jesús).

Propostes d'Estudi d'Evangelí

A continuació us proposem quatre paràboles de Jesús en les quals podem veure com Jesús ens interpel·la perquè mirem els altres i la realitat amb els ulls misericordiosos de Déu per tal d'alliberar-nos:

- A la paràbola del fill pròdig o, més aviat, del pare bo (Lc 15, 11-32), hi trobem dues maneres de mirar al fill petit. El fill gran s'ha quedat atrapat en la indignació i no pot veure-hi plenament. El pare, en canvi, supera aquesta actitud i per això és capaç d'acollir. Quines vegades has sentit el mateix que el germà gran? En quines situacions estàs tan carregat/da de raons que no et permeten acostar-te a algú?
  - Jesús mateix és la *paràbola de Déu*, i per això, Jesús s'expressa en paràboles
- A la paràbola dels treballadors de la vinya (Mt 20, 1-16), hi trobem un concepte de justícia que ens pot sorprendre. Amb quins treballadors t'identifiques? Amb els de la primera hora o els de l'última? Quantes vegades els teus prejudicis no et permeten buscar el bé comú?
  - La paràbola il·lustra com Déu actua en la història i en la vida humanes
- A Lc 16, 19-31, el ric està tan centrat en ell mateix, en les seves riqueses o en els seus patiments, que no veu la dignitat de Llätzer. Què no et deixa veure el patiment dels altres? Com pots alliberar el teu cor de tu mateix/a? >

recicla o comparteix aquest document

BIBLIOGRAFIA

DUPONT, Jacques (1981).
Per què en paràboles?
El mètode parabòlic
de Jesús. Barcelona:
Publicacions de l'Abadia
de Montserrat.

FONTBONA, Jaume
(2007). *Les paràboles: què*
diuen de Déu i de Jesús.
Barcelona: Centre de
Pastoral Litúrgica.

JEREMIAS, Joachim
(2000). *Interpretación*
de las parábolas. Estella:
Verbo Divino.